

A *prāṇa kuṇḍalinī* felemelkedésének változatai

Svāmi Lakṣmaṇjī

A törekvő vágyaitól és vonzódásaitól függően különböző változatai vannak a *prāṇa kuṇḍalinī* felemelkedésének a *mūlādhāra cakrā*ból. Amikor a *yōgin*nak intenzív vágya és vonzódása van a Legfőbb Én felismerésére az *aham*, az „én vagyok” *mantráján* keresztül, akkor e vágyódás és vonzódás miatt a légzése üdvvel, gyönyörűséggel és extázissal telt lesz. A légzés eme üdvözült ereje e *mantra* formájában magától áthatja a *mūlādhāra cakrát*. Ezzel párhuzamosan a *yōgin* érzi, hogy önmaga a *kuṇḍalinī* emelkedésével és létével egylényegű. E tapasztalás ekkor az üdvözült légzés átható erejével együtt elmozdul és felemelkedik a *mūlādhāra cakrā*ból, hogy áthassa a *nābhi cakrát*, melynek helye a köldök, a köldökből felemelkedve áthassa a *hṛit cakrát*, melynek helye a szív, a szívből felemelkedve áthassa a *kaṇṭha cakrát*, melynek helye a torok, és végül a torokból felemelkedve áthassa a *bhrūmadhya cakrát*, mely a szemöldökök között lokalizálható. Ennek a bizonyos fajta áthatásnak, amelyet az *aham*, az „én vagyok” *mantra* ereje valósít meg, śivaizmusunkban *mantravēdha* a neve.

Eltérő emelkedés valósul meg, ha a *yōgin* vágya más emberek felemelése. Az ilyen *yōgin* sajátos intenzitású vágyat birtokol, s úgy érzi, egyedül az emberiség javáért gyakorol. Nem magán akar segíteni, hanem másokon. Számára a *prāṇa kuṇḍalinī* felemelkedése a *mūlādhāra cakrát* érintő légzés üdvözült ereje által megmozdulva, ekkor kezdődik. Ezzel párhuzamosan a légzés üdvözült ereje *nādā*vá alakul. E vonatkozásban a *nāda* azt jelenti: „Az emberek felemelésére vagyok hivatott.” Betű szerint a *nāda* szó ’hangot’ jelent. Itt a *nādāt* használják, mert a szóban forgó *yōgin* szeretné kifejtetni az Egyetemes Valóságot mások számára. Ez a tapasztalás a *prāṇa kuṇḍalinī* felemelkedéseként folytatódik, ahogyan áthatja a köldököt, majd a szívet, azután a torkot, végül a szemöldöktájékat. Ennek a bizonyos típusú áthatásnak *nādavēdha* a neve.

A *prāṇa kuṇḍalinī* felemelkedésének következő változata akkor valósul meg, amikor a *yōgin* a könnyedséghez, enyhüléshez, boldogsághoz és gyönyörhöz kapcsolódik. Az elme nyugalma szeretné elérni, nem mást. Ebben az esetben, mikor a légzés üdvözült ereje *prāṇa kuṇḍalinī* formájában áthatja a *mūlādhāra cakrát*, majd pedig felemelkedik, hogy áthassa a köldököt, a szívet, a torkot és a szemöldöktájékat, ondóforrássá változik. Úgy érzi, a *mūlādhāra cakrától* a *brahmarandhráig* ondóforrás buzog fel és elárasztja az egész testét. Hatalmas erővel tör fel, épp úgy, mint egy forrás. Mily boldoggá és örömtelivé válik! A szexuális élvezet semmi ehhez képest. A *prāṇa kuṇḍalinī* felemelkedésének e formájában

rejlő gyönyör intenzitása miatt egészében és egyszerre elveszíti minden hajlandóságát a világi élvezetek iránt. Ennek a fajta áthatásnak *binduvēdha* a neve.

Egy másik változat a *prāṇa kuṇḍalinī* felemelkedése tekintetében akkor valósul meg, amikor a *yōgin* vágya az, hogy erőssé váljon és megőrizze erejét. Tökéletes erőnlétben szeretné magát tartani. Szeretné, ha képes lenne arra, hogy mindennemű fáradtság megtapasztalása nélkül tanítson másokat benső tapasztalataira vonatkozólag. Ebben az emberben a légzés üdvözült ereje, amikor áthatja a *mūlādhāra cakrát*, majd felemelkedik, hogy áthassa a köldököt, a szívet, a torkot és a szemöldöktájékot, hangya formájában emelkedik fel. Ez azért történik így, mert a légzés üdvözült ereje energiává alakul. A *prāṇa kuṇḍalinī*-ben levő energia feltörése ez. A *yōgin* tapasztalja, ahogyan az energia kibontakozik, és hogy ő maga az energia megtestesülésévé válik. Ennek a bizonyos fajta áthatásnak a *prāṇa kuṇḍalinī* vonatkozásában *śāktavēdha* a neve.

A *prāṇa kuṇḍalinī* felemelkedésének ötödik változata akkor valósul meg, ha a *yōgin* az a meggyőződése, hogy a *kuṇḍalinī* formája és lényege valójában kígyóerő. Amikor ez a meggyőződése, akkor a légzés üdvözült ereje *prāṇa kuṇḍalinī* formájában egy kobra alakját veszi fel. Aktuálisan tapasztalja, hogy kobra az, ami felemelkedik, miközben farkával a *mūlādhāra cakrában* marad, érintve azt, hogy felfelé nyújtózva áthassa az összes *cakrát*, a *brahmarandhrát* is beleértve. Ennek a fajta áthatásnak *bhujāṅgavēdha* a neve.

A hatodik és utolsó változat a *prāṇa kuṇḍalinī* felemelkedésének tekintetében akkor valósul meg, amikor a *yōgin* gyakorlása közben magáévá teszi a vágyat, hogy titokban néhány tanítványát beavassa, bármelyikük tudomása nélkül. E *yōgin* számára a légzés üdvözült ereje, amikor áthatja a *mūlādhāra cakrát* és felemelkedik onnan, hogy áthassa a köldököt, a szívet, a torkot és a szemöldöktájékot, zümmögő fekete méh alakjában emelkedik fel. Megtapasztalja a fekete méh hangját, és ezzel párhuzamosan átéli az intenzív üdvösséget is, ami a felemelkedéshez kapcsolódik. Ennek a típusú áthatásnak *bhramaravēdha* a neve.

Az áthatás e hat változata közül, melyek a *prāṇa kuṇḍalinī* felemelkedése tekintetében megvalósulnak, én csupán kétfélének a megtapasztalását becsülném nagyra, a *mantravēdháét* és a *binduvēdháét*. Mindent odaadnék ezek megtapasztalásáért. Akár tapasztalsz azonban egy bizonyos típusú áthatást, akár nem, nem rajtad múlik. A legmélyebb vágyaid és vonzódásaid határozzák meg maguktól.

Fordította: Gosztonyi Bence

(Forrás: Swami Lakshman Jee: *Kashmir Shaivism. The Secret Supreme*. Delhi, 1991, Sri Satguru Publications)